Sz si aucta q̄ in eius ecc̄ia gesta ig
notum euoluē conam̄: ab om̄i tā
pculdubio narratōe ↄticescimus.
Vnde necesse ē ut ad modernos
p̄res quoꝝ vita p ytalie p̄uīcia
claruit. narratio nr̄a se retorq̄at.

Nup in **De mena mōcho.**

sanny p̄uīcia quidā vene
rādus vir menas noīe solitariā
vitā ducebat: qui nr̄oꝝ m̄ltis cog
nitus an̄ hoc fere ē decēniū de
fūctus. De cui⁹ opis narratōe vnū
auctorē nō infero: q̄r pene tot m̄
ī eius vita testes sūt. quot sānij p
uincā nouerūt. Hic itaqꝫ nichil
ad vsū suū aliud nisi pauca apū
vascula possidebat. Cui cū longo
bardus quidā in eisdē apibꝫ ra
pinā voluisset īgerere. p⁹us ab e
odē viro crebro correptus ē: et
mox p malignū spiritū an̄ ei⁹
vestigia vexatus. Qua ex re fām
ē. ut sicut apud oēs īcolas. ita etiā
apud eandē barbarā gentē ei⁹
nomē celebre haberet. nullusqꝫ
vltra p̄sumeret eius cellulā ni
si humilis ītrare. Sepe v̄o ex vicīa
silua veniētes vrsi apes ei⁹ ce
dere conabant̄: quos ille depre
hēsos ferula quā portare manu
cōsueuerat cedebat. Ante cui⁹
verbera īmanissime bestie rugie
bāt et fugiebāt: et que gladios
formidare vix poterāt. ex ei⁹ ma
nu ictus ferule ptimescebant.
Hui⁹ studiū fuit nichil ī hoc mū
do habē. nil q̄rere: oēs qui ad
se caritatis causa veniebāt ad
eterne vite desideria accēdē studuit.
Si quē aūt quorūlibet culpa ag
noscēt. nūq̄ ab īcrepatōe par
cebat: s̄ amoīs igne succensus
studebat ī eis p linguā seuire.

Consuetudinē v̄o vicini vel lōge
positi eiusdē loci accole fecerāt. ut
diebꝫ singulis p ebdomadā vnus
quisqꝫ ei oblationes suas trāsmitte
ret: ut eēt qd̄ ipse ad se veniētibꝫ
offerre potuisset. Quodā v̄o tpe
possessor quidā carterius noīe ī
mūdo desiderio deuict⁹ quandā
sāmonialē feiaz rapuit: sibiqꝫ il
licito m̄rimonio ↄiuxit. Qd̄ mox
ut vir dn̄i cognouit: ei p q̄s potu
it q̄ fuerat dign⁹ audire mandauit.
Cumqꝫ ille sceleris sui cōscius timet
et ad virū dei accedē nequaq̄ pre
sumēt ne forte hūc asperē ut deli
quētes solebat īcreparet. fecit ob
latiōes suas. easqꝫ īter alioꝝ obla
tiones misit: ut eius munera saltē
nesciēdo suscipet. Sz cū corā eo fu
issent oblationes oīm deportate.
vir dei tacitus sedit: singillatim
oēs cōsiderare studuit: et oēs alias
eligēs ac seorsū ponēs. oblatiōes
q̄s idē carterius trāsmiserat p spi
ritū cognouit. spreuit et abiecit
dicēs. Ite et dicite ei. Oblationē
suā oīpotēti dn̄o abstulisti: et
m̄ tuas oblationes trāsmittis. E
go tuas oblatiōes nō accipio: q̄r
deo suā abstulisti. Qua ex re ac
tū est ut p̄sentes q̄s magn⁹ timor
īuaderet: cū vir dn̄i tā scēter de
absentibꝫ iudicaret. **Petr⁹.** Mltos
horū martiriū suspicor subire
potuisse: si eos tēpus p̄secutiōis
īuenisset. **Grego⁹.** Duo sūt petre
m̄rij genera: vnū in occulto. al
terū in publico. Nā ꝛ si p̄secutio
desit exteri⁹. martirij tn̄ meritū
ī occulto ē: cū virtus ad passiōez
p̄mpta flagrat ī animo. Quia
enī eē possit et sine apta passi
one martiriū. testat̄ in euāge

dn̄s: qui zebe
firmitate mē
loci q̄rentibꝫ
calicē quē eg
biberēt possu
quidē meū b
terā meā vel
dare vobis. Q
nisi passiōis
cū nimirū ↄ
siōe occubuit
ecc̄ie quieuit
eē et sine ap
qm̄ ꝛ ille calic
qui ex p̄secu
hys ā talibꝫ
superi⁹ memo
q̄r si tēpus p̄s
fieri potuisse
īsidias tolera
do aduersar
carnalibꝫ de
p hoc q̄ oīpo
mactauerūt
m̄res fuerūt
poribꝫ viles
p̄sonas de q
gl'e presumi
orta occasiō
coronas p

Nam an̄
hos fere
cut hij testan
erūt. quadra
bardis capti
comedē ↄpell
de resisterēt
sacrilegiū no
bardi qui eo
lata comede
ri. At illi eter
vitā ꝛ transi
lit p̄stiterūt:

License: public_domain – Leuven, KU Leuven Bibliotheken Bijzondere Collecties, Ms. 1518, fol. 34v – Gregorius I, <i>Dialogorum libri IV</i> (https://fragmentarium.ms/view/page/F-siju/7374/59257)